

ZARZĄDZENIE

Ministra Robót Publicznych w porozumieniu
z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 21 września 1931 r.

w sprawie miejscowych przepisów o czyszczeniu
kominów w m. st. Warszawie.

Na podstawie art. art. 415 i 408 p. 15) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. Ust. R. P. Nr. 23, poz. 202) na wniosek Magistratu m. st. Warszawy z dnia 11 grudnia 1930 r. Nr. B. 17923, u. i. b., oparty na uchwałę rady miejskiej m. st. Warszawy z dnia 30 października 1930 r., zarządza się, co następuje:

§ 1.

Kominy razem z kanałami dymowemi i przewodami wszelkiego rodzaju powinny być czyszczone w okresie ich użytkowania przez wymiatanie, wycieranie lub wypalanie w terminach, niżej w § 4 podanych.

Przewody wentylacyjne i wogóle przewody, które nie są używane jako kominowe, należy przy czyszczeniu kominów w każdym roku przed okresem zimowym zbadać, czy nie są używane do odprowadzania dymu. Nie dotyczy to przewodów w tych częściach budynków, w których niema palenisk.

§ 2.

Kanały dymowe oraz przewody, łączące paleniska z temi kanałami, powinny być czyszczone w całej długości, nie powinno jednak to powodować zatykania ciągów poszczególnych palenisk lub uszkodzenia przewodów, przedostawania się sadzy do pomieszczeń i wogóle wyrządzania jakichkolwiek szkód lub przeszkadzania w normalnem użytkowaniu palenisk.

§ 3.

Po oczyszczeniu kominów w budynkach, dolne otwory do czyszczenia powinny być dokładnie zamknięte, a wybrana sadza wyniesiona na podwórze i złożona w naczyniach blaszanych.

§ 4.

Czyszczenie kominów conajmniej powinno odbywać się:

1) kominów palenisk kuchennych w prywatnych lokalach mieszkalnych co 6 tygodni,

2) kominów palenisk kuchni i pralni we wszelkich lokalach przemysłowych i do użytku publicznego przeznaczonych (restauracje, kawiarnie, szpitale i t. p.) — jeden raz na miesiąc,

3) kominów palenisk piecowych w okresie zimowym — cztery razy w okresie zimy,

4) kominów, odprowadzających dym z palenisk centralnego ogrzewania w okresie zimowym — dwa razy w okresie zimy, a w domach małych do 3-ch mieszkań — jeden raz w okresie zimy,

5) kominów większych palenisk, z wyjątkiem palenisk centralnego ogrzewania — przez cały rok w okresach, ustalanych w każdym oddzielnym wypadku przez władzę budowlaną.

W zależności od specjalnych warunków miejscowych władza budowlana może żądać częstszego czyszczenia kominów.

Jako okres zimowy liczy się czas od 1 października do 30 kwietnia.

§ 5.

Zabrania się czyścić przewody i kanały, odprowadzające dym od palenisk kuchennych pomiędzy godz. 11 a 15-tą. O terminie czyszczenia kominów lokatorzy powinni być uprzednio zawiadomieni przez kominiarza.

§ 6.

Kominy nieużytkowane — czyszczeniu nie podlegają.

§ 7.

Kominy, których nie można wyczyścić zwykłym sposobem, powinny być wypalone w obecności straży pożarnej.

Wypalanie takie może nastąpić tylko po uzyskaniu pozwolenia właściwej władzy, która powinna określić warunki wypalania kominów.

§ 8.

Przed przystąpieniem do wypalania należy komin dokładnie zbadać, znajdujące się w pobliżu otwory dachowe zamknąć, a przy drzwiczkach otworów do czyszczenia przygotować odpowiednią ilość wody i gliny wyrobionej. Podczas wypalania należy zwracać baczną uwagę na przebieg wypalania, a szczególnie na wyrzucanie iskiei.

§ 9.

W razie, gdyby właściciel domu zaniedbywał, pomimo potrzeby, czyszczenie kominów lub nie dokonywał wypalania kominów, właściwa władza może zarządzić wypalanie lub czyszczenie kominów kosztem właściciela.

§ 10.

Wszelkie roboty związane z czyszczeniem kominów i przewodów dymowych mogą być wykonywane tylko przez koncesjonowanych kominiarzy.

§ 11.

W czasie czyszczenia zarówno właściciel nieruchomości, jak i mieszkańcy powinni umożliwiać kominiarzom dostęp do kominów i przewodów dymowych w piwnicach, strychach i mieszkaniach, jeżeli to jest niezbędne dla wykonania ciążących na nich obowiązków.

§ 12.

Właściciel nieruchomości jest obowiązany:

1) utrzymywać w należyłym stanie kominy i przewody dymowe, drzwiczki wycierowe, ławy kominiarskie, wazy dachowe, drabiny do wyjścia na dach i do wejścia na wysokie kominy, boczne drzwiczki przy wysokich kominach i t. p. urządzenia;

2) dostarczać naczyń do zbierania sadzy, oraz usuwać z terenu nieruchomości sadzę i odpadki, wybrane przy czyszczeniu lub wypalaniu;

3) dostarczać materiał niezbędny do wypalania sadzy;

4) przechowywać w dostępnem zawsze miejscu specjalną książkę kontroli, wydaną przez Magistrat, dla odnotowywania dokonanych czyszczeń

przez komisarzy i zarządzeń organów kontrolujących.

§ 13.

Przy czyszczeniu kominów kominiarze obowiązani są zwracać uwagę na wszelkie defekty w budowie, urządzeniu i stanie kominów i przewodów dymowych, palenisk, drzwiczek, a także urządzeń kominiarskich pomocniczych — jak ławy, drabin — i komunikować na piśmie niezwłocznie administracji nieruchomości, a w razie nieusunięcia braków — władzy budowlanej celem wdrożenia właściwego postępowania.

Szczególnie dokładne badanie kominów i przewodów kominowych powinno być dokonane bezpośrednio po ugaszonym pożarze.

§ 14.

Przepisy niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ich w „Monitorze Polskim”.

Minister Robót Publicznych:

(—) *Norwid Neugebauer*.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Bronisław Pieracki*.

—:o:—